

# Fjendebillede



Af ANETTE REFSTRUP

Scientologi Kirken,  
Gl. Kongevej 3,  
København V

JEG VIL I det følgende forsøge at korrigere en smule af de forvanskede ideer om Scientologi Kirken og dens medlemmer, som blev fremsat over for JP's læsere i en artikel 5/1

Scientologi er en verdensomspændende religion, der i dag bliver praktiseret af millioner af mennesker i 154 lande, selvom det kun er 50 år siden, den første kirke blev grundlagt. Vi sponsorerer en lang række sociale og velgørende programmer inden for narkoforebyggelse, analfabetisme og læseproblemer, rehabilitering af kriminelle og narkomaner og hjælp til de ulykkelige mennesker, der er blevet udsat for overgreb inden for det psykiatriske behandlingsområde. Kirkens døre er altid åbne, og alle er velkomne til at komme ind og få en rundvisning og få svar på deres spørgsmål.

Det er hævet over enhver tvivl, at den person, Eric Rabio, som JP valgte at skrive om på 2,5 sider, levede et sørgeligt og tragisk liv. Men de omstændigheder, der førte til hans død, er med fuldt overlæg blevet fordrejet af den selvudråbte psykoanalytiker, Cyril Malka, og fuldstændigt ukritisk videregivet af JP. Malka påstår selv, at han er ekspert på området. Men

ud over at være elektromekaniker og have skrevet en HF opgave om psykologi, som han er meget stolt af, så er hans eneste kvalifikation, at han hader ethvert religiøst synspunkt, som ikke stemmer overens med hans eget. Ikke desto mindre synes dette at være godt nok til JP's journalist, der oven i købet følte sig i så stor gæld til Malka, at han var nødt til at takke ham ærbødigt i artiklen.

Eric forlod Scientologi Kirken i 1997. Det er en del af kirkens praksis, at hvis et af vores medlemmer ikke længere ønsker at være del af kirkens religiøse orden,

var syg. Kirken opfordrer ham til at søge læge. Og da han fortæller, at han har fundet en anden religion, og ikke længere ønsker at komme tilbage til Scientologi Kirken, bliver denne beslutning fuldt ud respekteret.

## Alternative metoder

De oplysninger, JP bringer om ham, viser også, at ikke alene besluttede han, at han ikke ville tilbage til kirken, han vendte sig mod helt andre metoder og begyndte at deltage i andre former for både åndelig og fysisk praksis. Han blev involveret i yoga, meditation,

nedgørende sprog i artiklen, selvom de fortæller den faktiske historie om Eric Rabio.

På et tidspunkt valgte Eric at gå ind i Scientologi Kirkens religiøse orden, fordi han ønskede at vie sit liv til sin religion. Eksperter, der har kigget på Scientologi Kirken ud fra et religions historisk og videnskabeligt synspunkt, sammenligner Sø Organisationen med religiøse ordner inden for andre religioner som f. eks. et katolsk kloster. Man kan kun forstå, at medlemmer af Sø Organisationen har valgt det liv, vi har, hvis man drager denne type sammenligninger. Og tilsvarende giver det ikke mening at beskrive alle scientologers liv ved at sige, at de lever som medlemmer af den religiøse orden, som det er gjort i artiklen. Det ville svare til at sige, at alle katolikker lever som munke. Når beskrivelsen så oven i købet er så fuldstændigt fordrejet og uigenkendelig for os, der er medlemmer af denne orden, som tilfældet er i JP's artikel, er det eneste, der kommer ud af artiklen, at der bliver skabt et totalt fjendebillede af mig og andre scientologer.

## Stor medfølelse

Faktum er, at vi har stor medfølelse for Eric, og at vi er meget kede af det på hans families vegne. Men eftersom han pludseligt forlod kirken for fire år siden uden at fortælle nogen i kirken om, hvor han var taget hen, havde vi ingen mulighed for at gøre noget.

Det kan ikke være rigtigt, at en seriøs avis som JP helt ukritisk lader sig bruge til at udbrede Malkas anti-religiøse had, hvor han blot forsøger at forfølge sine egne mål. Og det ville være ønskværdigt, om avisen også ville lytte til dem, som historien forsøger at beskrive.

---

»Eric's historie er mere en historie om, hvordan det sociale system ikke er gearet til at tage hånd om personer, der er i en situation som Eric's.«

---

så hjælper vi dem med at etablere sig et andet sted. Hvis Eric, da han i 1997 forlod kirken, havde afsluttet de administrative procedurer, der gælder, hvis man ønsker af forlade denne orden, så kunne vi have hjulpet ham med at tage derhen, hvor han ville. I stedet forlod han kirken og forsvandt simpelthen i adskillige år. At han valgte at blive i Danmark i stedet for at vende tilbage til Frankrig, var udelukkende hans eget valg.

## Breve til kirken

Tre år senere begyndte kirken at modtage få og spredte breve fra ham, men efter at han havde forladt kirken i 1997, var der ikke på noget tidspunkt nogen fra kirken, der hverken så eller mødte ham. I den sporadiske korrespondance, der var mellem kirken og Eric fra november 2000 til august 2001, fortæller han på et tidspunkt om, at han

tarmskylninger og andre alternative metoder. Han kontaktede også Dialogcentret. Men selvom han ingen hjælp fik fra nogen af disse forskellige grupper, så hører man knapt om dem i historien.

Eric's historie er mere en historie om, hvordan det sociale system ikke er gearet til at tage hånd om personer, der er i en situation som Eric's. Det ville synes rimeligt at stille spørgsmålstegn ved den sunde fornuft i, at en socialrådgiver beslutter at holde op med at udbetale socialhjælp til en person som Eric med det formål at få ham til at kontakte hende, når hun vidste, at det var hans eneste indkomstkilde. Eller hvad med hans mor? Hvorfor kom hun ikke og hjalp sin søn, da han bad hende om det? Men ligegyldigt hvad, så vil intet af dette bringe Eric tilbage.

Disse oplysninger forsvinder dog nærmest i det